

“ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ರೂಪ ಬ ಸಂತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ , ಜ್ಞಾನ-ಯೋಗವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯು ದ್ವಾಪರದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯು ಬಂ ದ್ (ಮುಕ್ತಾಯ) ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ದ್ವಾಪರದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಇಲ್ಲಿ, ನೀವು ಯಾರ ಿಗೂ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನಂತು ಅಭೋಕ್ತ , ಅಕರ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತ ಂದೆಯಾದ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನ ಿವು ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕವರು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಯಾರು ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನದ ಸುರಿಮಳೆ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಳೆಯಂತೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಬೀಳು ತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ನೀರಿನ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚ ನರಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಷದ ಸಾಗರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ , ಈ ವಿಷ ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಮ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಭಾರತವು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನು ಬಂದು ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸುಂದರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾವಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ , ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪುನಃ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲ ವತನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ ಪತಿತ ಆತ್ಮರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಪತಿತರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪತಿತರು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ , ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪತಿತರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪತಿತರ ಹೆಸರು , ಗುರುತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಪ್ರಪಂಚದವರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎರಡು ರೂ ಪ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪದ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರವಿರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ವಿಷ್ಣು ಭಗವಂತ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ದೇವತಾಯ ನಮಃ , ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವತಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ ನು ಭಗವಾನ್ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವ ಪರಮಾ ತ್ಮಯ ನಮಃ ಎನ್ನುವುದು ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಬೆಳಕು(ಜ್ಞಾನ) ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀ-ಶ್ರೀ 108 ರ ರುದ್ರಮಾಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹೂವಿದೆ ನಂತರ ಎರಡು ಮಣಿಗಳು ಲಕ್ ಪ್ತೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾ-ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಯುಗಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಶುದ್ಧ ಮಾಲೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ದಂಪತಿಗಳೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ವಿಷ್ಣು ಅ ರ್ಥಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ವಂಶಾವಳಿ. ಕೇವಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂತಾನವೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ , ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ವಿಷದ ಸಾಗರದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಕಾ ಳಿಂಗ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಪದ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದನು , ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ದಂತ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ . ಅಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗೊಂಬೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ದ ಿವಿಯರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ , ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದೇವಿಯರನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತು ಅಪ್ಪಟ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಸಹ ದೇವಿಯರಿಗೆ ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತ ದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಾರು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ , ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ದೇವಿಯರ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರೂ ಸಹ ದೇವಿಯರನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ , ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗೊಂಬೆ ಪೂಜೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸಹ ನೀವು ತಿಳಿಸಬಹುದು- ಹೇಗೆ ಇವ ಿಲ್ಲವೂ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯ ಪೂಜೆಗಳಾಗಿವೆ. ಗಣೇಶನನ್ನೂ ಸಹ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸೊಂಡಿ ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆ ಟೊಂದು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ , ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆ ಓದಿದ್ದರು , ಶ್ರೀಮತದ ಮೇ ಲೆ ನಡೆದಿದ್ದರು ಅವರೇ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಓದುವುದೂ ಇಲ್ಲ , ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೊಂದರೆ ಹಾಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದಾಸ-ದಾಸಿಯರಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಹುಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಂತು ಶಿವ ಮತ್ತು ಶಂಕರನ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಂಕರನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಂಕರನಂತು ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಾರೆ ಅದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನವೂ ಸಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳದ್ದಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ , ಅನ್ನಿಗೂ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ದಾನವನ್ನ ಂ ಸಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಾರದು. ಶಿವನ ಪೂಜಾರಿಗಳೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜಾರಿಗಳೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನ ಂಮ್ ಸಮಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗದಿರಲಿ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ರೂಪಬಸಂತರಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಹ ರೂಪಬಸಂತರಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯ ರೂಪವು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವಲ್ಲ , ನಕ್ಷತ್ರ ಸಮಾನವಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಮಧಾಮ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಧಾಮವು ಅ ತೀ ದೂರವಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಆತ್ಮಗಳನ್ನಂತು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ದುಃಖ ಆತ್ಮಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನ ಂ ಸುಪ್ರೀಂ ಆತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಿಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ , ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರು-ರೂಪ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ , ಅವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ , ಪತಿತ ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ ರಪಂಚವಂತೂ ಅವರನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ- ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸರ್ವವ್ ಯಾಪಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೇ! ನೀವು ಅವರನ್ನು ಪತಿತಪಾವನ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಏನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆ ೦ ಅಂಧಕಾರ ನಗರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಅರ್ಥಸಹಿತ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ . ತಂದೆಯು ಅಭೋಕ್ತ , ಅಸೋಚಿತ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದೂ ಸಹ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಲು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ದ್ವಾಪರದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವರು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸಧಾರರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಇವರು ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾ ಗ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭ ಲೇ ತಂದೆಯು ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯ ಮಾಲೀಕರಂತು ಮಕ್ಕಳೇ ಆದರಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ , ಇದನ್ನೂ ಮಾಡಿ , ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಬಂದರೂ ಸಹ ಬಾಬಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ , ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಶಿವಬಾಬಾರವರ ಮಡಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಮಂ ತುಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಯೆಂದಾಗ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾಯಿ ಆದರಲ್ಲವೇ. ನಾವು ಮಾತಾಪಿತರ ಜೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಬಂದ ಯೆಂದೇ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ. ಶಿವಬಾಬಾರವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ದೆ ಎಂದಾಗ ಇವರು ಮೊದಲನೆ ತಾಯಿಯಾದರು. ಆಸ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ , ರೂಪ ಬ ಸಂತರಾ ಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ , ಜ್ಞಾನ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸಮಾನ ರೂಪ ಬ ಸಂತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ , ನಂತರ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಆಗ ಜ್ಞಾನವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ನಂತರ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜ್ಞಾನದ ಪಾತ್ರವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ , ಇವೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಾ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ , ಇವನ್ನು ಕ ಯೆವರು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಸಹ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಒಬ್ಬರ ನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಕಂಸಪ ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸನಿರಲಿಲ್ಲ , ಇವೆಲ್ಲವೂ ದಂತ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕೃಷ್ಣನ ತಾಯಿಗೂ 8 ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೋ ರಿಸುತ್ತಾರೆ- ಇದಂತೂ ನಿಂದನೆಯಾಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಜಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ನದಿಯು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತೀರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿತು ನಂತರ ನದಿಯು ಕೆಳಗಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ , ನೀವು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಿ. ಈ ಯಜ್ಞ-ತಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ನ್ನು ಸೇರಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗುವುದರಿಂದ ಅ ದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈಗ ಈ ಇ ಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುವುದಿದೆ. ಹೋಲಿಕಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೊಂದಾಗ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ..... ಈ ಮಾತು ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಶರೀರಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ , ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಅಮರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ- ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮನುಷ್ಯರು , ಇಷ್ಟೊಂದು ಧರ್ಮಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತವೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಅ ತೀ ದೊಡ್ಡ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕಾಶಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ , ಎಲ್ಲಿ ಶಿವನಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾ ಧುಗಳು ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ದಿನ ಜೈ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗಂಗಾ ಎನ್ ನುವ ಗೀತೆಯನ್ನೇ ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶಿವನ ಮುಖಾಂತರ ನೀರಿನ ಗಂಗೆಯಂತೂ ಹೊರ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶಿವನ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಭಲೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ ಆದರೆ ಶಿವ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಶಿವತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ , ನಾವು ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಬಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಅಂದಾಗ ಶಿವ ತಂದೆಯಲ ಯೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಆ ತಂದೆಗೆ ಮತ್ಯಾವುದೇ ತಂದೆ ಇಲ್ಲ , ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಇಲ್ಲ. ಉಳ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನಿಗೂ ಸಹ ಆ ತಂದೆಯೇ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚನೆಯಿಂದ ರ ಚನೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದ ಯೆ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ಈಗ ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯನ್ ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ.ನೀವೀಗ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.ಮೂಲವತನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಳ ವ್ಯಕ್ತವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಕಾರ ವ್ಯಕ್ತವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ಮಾಲೆಯಿದೆ , ಇಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಮಾಲೆಯಿದೆ ನಂತರ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಪುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗುಂಪುಗಳು ಆಗುತ್ತಾ-ಆಗುತ್ತಾ ವ್ಯಕ್ತವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ನಂತರ ದೇವೀ- ದೇವತಾ ಧರ್ಮವು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು , ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರು ಆಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದ ರಿಂದ ಭಗವಂತನೇ ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಯೋಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನರನಿಂದ ನಾರಾಯಣ , ನಾರಿಯಿಂದ ಲ ಕ್ಷ್ಮೀ ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯವಂತೀ ನಂತರ ಚಂದ್ರವಂಶದಲ್ಲಿ ಬರು ತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಅಪಾರ ಖುಷಿಯಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ , ಪ ರಕಾಶತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮೋಡಗಳು ಸಾಗರನ ಬಳಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತೀರಿ. ತುಂಬಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ರಾಜ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ , ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಅಷ್ಟ ಟೂ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಕೆಲ ಕೆಲವರು ಕೆಲ ಕೆ ಲವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಹ ಯೆಸರುಗಳು ಇವೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ವಂದೆ ಮಾತರಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಕಾಲು ಒತ್ತಿದರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಬಳಿ ವೃದ್ಧರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ. ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಶಿವ ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತ ಯೆರಿ ಅಷ್ಟು ವಿಕರ್ಮಾಜೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ರೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ತುಂಬಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು -

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ - ಪಿತಾ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು , ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಪ್ರತೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಸಫಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಾನವನ್ನೂ ಸಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಹಿಂದೆ ತಮ್ ಮ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿ ದ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನವೂ ಸಹ

ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:

ಪ್ರತಿ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಜಮಾದ ಖಾತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹ ಆತ್ಮೀಕ ಭಾವ ಮತ್ತು ಶುಭಭಾವನಾ ಸಂಪನ್ನ ಭವ .
ಮಾತಿನಿಂದ ಭಾವ ಮತ್ತು ಭಾವನೆ ಎರಡೂ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರ ತೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶುಭ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾವನೆ ,
ಆತ್ಮೀಕ ಭಾವವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾವದಿಂದ ಜಮಾದ ಖಾತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಷೆ, ದ್ವೇಷ , ಘ್ರಣಾ ಭಾವನೆ
ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಖಾತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು . ಸಮರ್ಥ ಮಾತಿನ
ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ-ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಭಾವ ಅಥವಾ ಸಾರ ವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತು
ವ್ಯರ್ಥದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದು.

ಸೋಲೇಗನ್:

ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೇ ಸಂತುಷ್ಟ ಮನೆಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ.